

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/425/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613208252
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613208252.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Pauerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa : CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom v Bratislave, Panenská č. 7, IČO: 35 787 783, v zastúpení právne - JUDr. Helenou Strachotovou, usadená euroadvokátka, so sídlom v P., M. X, proti odporcom: 1/ B. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. č. XXX, D. M., 2/ Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX, D. M., o zaplatenie sumy 14.915,35 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7C/252/2013-91 zo dňa 20. februára 2014, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok, v ktorom okresný súd v zostávajúcej časti žalobu zamietol a p o t v r d z u j e rozsudok aj vo výroku o náhrade prvostupňového konania medzi navrhovateľom a odporkyňou 1/.

Ostatných výrokov rozsudku sa n e d o t ý k a.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni v r.1 povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 11.590,60 Eur, s 8,75% ročným úrokom z omeškania, od 01.11.2012 do zaplatenia a trovy konania 500,92 Eur a trovy právneho zastúpenia 418,72 Eur, tieto na účet právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. Heleny Strachotovej, usadenej euroadvokátky, so sídlom v P., M. X, a to mesačnými splátkami vo výške 200,- Eur, splatné vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca, od apríla 2014, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V zostávajúcej časti návrh navrhovateľa zamietol. Konanie zastavil voči odporcovi v 2/ rade. Odporcovi v 2/ rade nepriznal náhradu trov konania.

Vykonaným dokazovaním mal okresný súd nesporne preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi navrhovateľom a odporkyňou v 1/ rade. K tomuto došlo 22.02.2011, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 14.012,- Eur. Odporkyňa v 1/ rade prevzala zmluvný záväzok splácať úver dohodnutými mesačnými splátkami vo výške 228,10 Eur v počte splátok 120. Ďalej bolo nesporné porušenie zmluvnej povinnosti odporkyňou v 1/ rade splácať dlh riadne a včas, v dôsledku čoho došlo k odstúpeniu od zmluvy a splatnosť celého dlhu nastala 31.10.2012. Bola nesporná medzi účastníkmi výška neuhradenej úverovej istiny 13.866,50 Eur, ako aj výška čiastočného plnenia zo strany odporkyne v 1/ rade 2.421,40 Eur, ktorej časť vo výške 145,50 Eur bola priradená k čiastočnej úhrade úverovej istiny. Odporkyni v 1/ rade súd uložil zaplatiť navrhovateľovi zostávajúcu časť dlžnej neuhradenej úverovej istiny 11.590,60 Eur, od sumy 13.866,50 Eur odpočítal zostávajúcu časť čiastočného plnenia odporkyňou 2.275,90 Eur.

Pri hmotnoprávnom posúdení vecí okresný súd postupoval podľa § 9 ods. 2 písm. h), i), k) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (30. 11. 2011), ďalej podľa § 11 označeného právneho predpisu v znení do 31. 12. 2012. Aplikoval aj ust. § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a jednoznačne zohľadnil princípy ochrany spotrebiteľa pri posúdení nárokov z daného právneho vzťahu.

Vychádzajúc z výsledkov dokazovania a z ustanovení označených právnych predpisov nepriznal súd navrhovateľovi dlžné zmluvné úroky vo výške 885,47 Eur, tie hodnotil ako účtované po lehote splatnosti. Navrhovateľ ako veriteľ nebol oprávnený od odporkyne v 1/ rade ako dlžníka zmluvné úroky požadovať aj po splatnosti úverovej istiny, pretože celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Navrhovateľ nepreukázal ani dojednanie ročnej úrokovej sadzby v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ako ani obligatórne zmluvné dojednanie podľa § 9 ods. 2 písm. k), t.j. výšku, počet a termíny splátok aj úrokov, poplatkov, nielen splátky istiny. V zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje aj obligatórna náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. h), i), k) zákona č. 129/2010 Z. z. čo má za následok, že zo zákona sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Preto nebolo možné priznať navrhovateľovi zmluvné úroky ako ani poplatky za poistenie úveru, a teda ani akceptovať priradenie čiastočného plnenia odporkyni, ktoré učinil navrhovateľ vo vzťahu k sume 2.421,40 Eur (na zmluvné úroky 1.845,86 Eur a poplatky za poistenie úveru 246,96 Eur). Nebolo tak možné priznať ani zmluvné úroky uplatňované v petite žaloby, ako ani poplatky za poistenie úveru (885,47 Eur a 123,48 Eur).

Okresný súd konštatoval, že odporkyňa v 1/ rade sa dostala do omeškania s plnením dlžnej istiny úveru. Z tohto dôvodu navrhovateľovi vzniklo zo zákona právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Výšku úrokov z omeškania stanovuje vykonávací predpis (§ 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 v znení od 01.01.2009), navýšením o 8 percentuálnych bodov na úrokovú sadzbu stanovenú Európskou centrálnou bankou. Odporkyni bola preto uložená povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 8,75% ročne od 01.11.2012 zo sumy 11.590,60 Eur.

V súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil odporkyni v 1/ rade na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 200,- Eur, splatné vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca od apríla 2014 s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Prihliadal na osobné, zárobkové a majetkové pomery odporkyne ako i na to, že takýmto rozhodnutím navrhovateľ vo svojich majetkových pomeroch nebude dotknutý. Súd poznamenal, že v prípade nezaplatenia aj len jednej splátky, odporkyňa v 1/ rade môže stratiť výhodu splátok a vznikne jej povinnosť zaplatiť dlh jednorázovo.

Postupujúc podľa § 96 ods. 1 O.s.p. súd konanie zastavil voči odporcovi v 2/ rade z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom, ktorému tento dispozitívny úkon prislúchal. Súhlas odporcov so späťvzatím návrhu sa nevyžadoval, keďže k späťvzatiu došlo pred začatím pojednávania.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodoval podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pomerovo úspech/neúspech účastníkov. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 894,50 Eur. Titulom trov právneho zastúpenia mu okresný súd priznal za 2 úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby - 2 x 303,74 Eur, spolu 607,48 Eur. Súd pritom vychádzal z § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 1, písm. a), c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Podľa § 16 ods. 3 označeného právneho predpisu právny zástupca navrhovateľa má popri odmene právo aj na paušálnu náhradu hotových výdavkov v súvislosti s dvoma úkonmi právnej služby, v celkovej sume 15,62 Eur (2 x 7,81 Eur). Náhrada DPH vo výške 20 % prislúcha právnej zástupkyňi navrhovateľa v sume 124,62 Eur (§ 20 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Úspech navrhovateľa v konaní predstavoval 78 % (11.590,60 Eur), v tejto časti bola neúspešná odporkyňa v 1/ rade. Úspech odporkyne v 1/ rade predstavoval 22 % (3.324,75 Eur). Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval 56 % v prospech náhrady trov konania navrhovateľa. Z tohto titulu je potom odporkyňa v 1/ rade povinná zaplatiť navrhovateľovi trovy konania 500,92 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 418,72 Eur.

O trovách konania odporcu v 2/ rade okresný súd rozhodoval podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že odporcovi v 2/ rade náhradu trov konania nepriznal, keďže si túto náhradu neuplatňoval. Späťvzatie

žaloby zapríčinil navrhovateľ, ktorý bez uvedenia dôvodu vzal návrh späť, pričom odporca v 2/ rade namietol uzavretie zmluvy, ktorú skutočnosť odporkyňa v 1/ rade potvrdila.

Proti rozsudku okresného súdu (čo do zamietavého výroku a do výroku o náhrade trov konania) podal odvolanie navrhovateľ. V týchto dotknutých výrokoch sa domáhal zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa k novému prejednaniu.

Navrhovateľ v odvolaní vytykal nepreskúmateľnosť rozsudku. Podľa názoru odvolateľa okresný súd neodôvodnil riadne z akých dôvodov návrh v časti zamietol, iba uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. a), k), r), y) a § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. ale neuviedol, aké konkrétne náležitosti zmluva neobsahuje. Odvolateľ cituje ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Podľa názoru odvolateľa rozsudok je nepreskúmateľný i z toho dôvodu, že z jeho odôvodnenia nemožno jednoznačne vyvodiť z akých konkrétnych dôvodov bol návrh zamietnutý, keďže súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, z akých skutočností vychádzal. Súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, to znamená, že závery, ku ktorým súd dospel musia byť pre adresáta prijateľné, racionálne a v konečnom dôsledku aj spravodlivé. Podľa názoru odvolateľa súd prvého stupňa sa nevysporiadal dostatočne s právnym posúdením veci, z rozhodnutia neboli poznateľné jeho nosné dôvody, resp. tieto dôvody nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Ďalšie procesné strany boli v odvolacom konaní pasívne, písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nepredložili.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu v odvolaní dotknutých výrokoch potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. Nedotýkal sa tých výrokov, ktoré odvolaním napadnuté neboli.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

Odvolací súd bol viazaný rozsahom i dôvodmi podaného odvolania, prioritne odvolacie dôvody navrhovateľa sa viazali k námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa vo vzťahu k výroku zamietnutia návrhu v časti a do výroku o náhrade trov konania medzi navrhovateľom a odporkyňou v 1/ rade. Odvolací súd v sporovom konaní bol viazaný odvolacou argumentáciou navrhovateľa preto iba v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania podrobil rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaciemu prieskumu.

Zákonná požiadavka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je naplnením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie.

V súdnej veci podľa názoru krajského súdu, rozsudok okresného súdu je jednoznačne v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a svojim obsahom garantuje právo účastníkov na spravodlivé súdne konanie. Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia riadne vyargumentoval zistený skutkový stav, riadne odôvodnil z akých skutkových okolností vychádzal, účastníkom konania dáva súd prvého stupňa v dôvodoch rozhodnutia relevantné odpovede pre skutkové ale i právne otázky, na základe ktorých návrh navrhovateľa čiastočne (vo zvyšnej časti) zamietol. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia zacitoval aj konkrétne hmotnoprávne ustanovenia, ktoré pri právnom posúdení zamietajúcej časti návrhu aplikoval, argumentačne sa vyjadruje k jednotlivým zložkám zamietnutia návrhu (finančným nárokom) ako aj aké dôvody ho viedli k zamietnutiu návrhu navrhovateľa v odvolaní napadnutom výroku. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je výstižné, jasné a vecné, účastníkom konania okresný súd zodpovedal všetky významné a podstatné otázky, odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa svojim obsahom je naplnením

práva účastníkov na spravodlivé súdne konanie. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania medzi navrhovateľom a odporkyňou v 1/ rade okresný súd vyargumentoval z akých dôvodov aplikoval (podľa názoru odvolacieho súdu správne) ust. § 142 ods. 2 O.s.p., vychádzajúce z princípu pomerovania úspechu a konkretizoval aj v číselnom vyjadrení. Ide o jasné, jednoznačné vymedzenie postupu súdu prvého stupňa pri priznaní náhrady trov konania úspešnej procesnej strane v pomernej časti od neúspešnej procesnej strany odporkyne v 1/ rade.

Z ďalších dôvodov rozhodnutie okresného súdu navrhovateľ nenapadol.

Odvolací súd sa nedotýkal tých výrokov, ktoré odvolaním napadnuté neboli (výrok obsahujúci zastavenie konania voči odporcovi v 2/ rade a rozhodovanie o náhrade trov konania medzi navrhovateľom a odporcom v 2/ rade).

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., krajský súd účastníkom (žiadnemu z nich) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, bolo jeho povinnosťou nahradiť odporkyni v 1/ rade, úspešnej procesnej strane, náhradu trov odvolacieho konania. Odporkyňa v 1/ rade si však tieto trovy konania neuplatnila a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by jej boli vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy. Krajský súd poznamenáva, že odporca v 2/ rade v dotknutom štádiu odvolacieho konania bol iba formálnym účastníkom.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .